

Římanům 7

„Vždyť nečiním dobro, které chci, nýbrž zlo, které nechci.“ (Římanům 7:19)

O čem je tento článek

Dnes je rozšířený názor, že apoštol Pavel mluví v 7. kapitole listu Římanům buďto konkrétně o svém vlastním životě nebo všeobecně o životě křesťana. Pokud by to byla pravda, Pavel by učil, že křesťan není schopen činit dobro, protože je zaprodán hříchu. V následujícím článku bychom chtěli ukázat, že k tomuto závěru je možné dojít, jen když popřeme Pavlovy výroky o sobě, kontext listu a konečně i základní zvěst celého Nového zákona.

Obsah

- 1 Co říká Nový zákon o životě křesťana?
- 2 Co řekl Pavel o svém vlastním životě?
- 3 Jestliže nemluví Pavel ani o sobě, ani o křesťanech, o čem pak všechny tyto verše jsou?
- 4 Shrnutí

📌 1 Co říká Nový zákon o životě křesťana?

Hřích nad vámi nebude panovat; vždyť nejste pod Zákonem, ale pod milostí.
(Římanům 6:14)

Díky Bohu, že jste sice byli otroky hříchu, ale stali jste se ze srdce poslušnými...
(Římanům 6:17a)

Když se člověk stane křesťanem, úplně změní svůj postoj, způsob myšlení, svou vůli i své skutky.

Vybízím vás tedy, bratři, skrze milosrdenství Boží, abyste vydali svá těla v oběť živou, svatou a příjemnou Bohu; to je vaše rozumná služba Bohu. A nepřipodobňujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli zkoumat, co je Boží vůle, co je dobré, přijatelné a dokonalé.
(Římanům 12:1-2)

Bible mluví o novém stvoření – každý, kdo se stane křesťanem, stává se novým člověkem.

Proto je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu všechno nové. (2. Korintským 5:17)

Křesťan už nenachází zalíbení ve světských a hříšných věcech. Místo toho je veden touhou chválit Boha celým svým životem a být mu ze srdce poslušný. Dokud jsme žili podle světských měřítek, byli jsme otroky hříchu, ale Ježíš nás osvobodil z moci hříchu a tím nás uschopnil činit Boží vůli.

Byli jste osvobozeni od hříchu a stali jste se otroky spravedlnosti. (Římanům 6:18)

Nuže tedy, bratři, jsme dlužníky, ale ne těla, abychom podle těla žili. Jestliže žijete podle těla, je vám souzeno zemřít; jestliže však Duchem usmrcujete činy těla, budete žít. Neboť všichni ti, kdo jsou vedeni Duchem Božím, jsou Boží synové. (Římanům 8:12-14)

Výše zmíněná místa jasně ukazují, že zoufalý zápas popsany v Římanům 7 se nemůže vztahovat na život křesťana. Následující srovnání problém více ozřejmí:

Stav člověka popsany v Římanům 7	Co říká Bible o životě křesťana
„Neboť víme, že Zákon je duchovní, já však jsem tělesný, prodaný do otroctví hříchu.“ (Římanům 7:14)	„Hřích nad vámi už nebude panovat; vždyť nejste zákonem, ale pod milostí.“ (Římanům 6:14), Říma 6:1.2.6.7.22; Galatským 5:24
„Vím totiž, že ve mně, to jest v mém těle, nepřebývá dobré; neboť chtít dobro dokážu, ale konat už ne.“ (Římanům 7:18)	„A tak, moji milí ... s bázní a chvěním uvádějte ve spasení. Neboť je to Bůh, který ve vás působí, že činíte, co se mu líbí.“ (Filipským 2:12-13); „Jsme p dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom kona skutky, které nám Bůh připravil.“ (Efezským 2:10) „...Spasitele Ježíše Krista, který se za nás obětoval vykoupil ze všeho hříchu a posvětil za svůj vlastní v dobrých skutcích“ (Titus 2:13-14); 1. Janův list 2 Korinským 9:25-27; Efezským 3:20-21a; Koloským
„Vidím však jiný zákon ve svých údech, který bojuje proti zákonu mé mysli a činí mě zajatcem zákona hříchu, jenž je v mých údech.“ (Římanům 7:23)	„Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří js Ježíši, neboť zákon Ducha, který vede k životu v K osvobodil tě od zákona hříchu a smrti.“ (Římanům Janův list 3:6-9; Jan 8:31-36

Věc se ještě více vyjasní, když Římanům 7 čteme v kontextu kapitol 6 a 8.

✚ 2 Co řekl Pavel o svém vlastním životě?

V Římanům 7 říká:

...neboť chtít dobro dokážu, ale konat už ne. Vždyť nečiním dobro, které chci, nýbrž zlo, které nechci. (Římanům 7:18b-19)

Jestliže by tu Pavel psal o sobě jako o křesťanovi, že není schopen činit dobro, bylo by to v rozporu s jeho výroky o sobě v jiných pasážích. I když Pavel nebyl bezhříšný, víme, že měl nad hříchem vítězství, a že žil svatým životem.

Sám o tom svědčí v 1. listu Tesalonickým:

Vy i sám Bůh jste svědky, jak jsme se svatě, spravedlivě a bezúhonně k vám věřícím chovali... (1.Tesalonickým 2:10)

Na jiném místě píše:

Konečně, bratři, přemýšlejte o všem tom, co je pravdivé, ušlechtilé, spravedlivé, čisté, milé, co má dobrou pověst, jestli je nějaká ctnost a jestli je nějaká chvála. Čemu jste se naučili, co jste přijali a uslyšeli i spatřili u mne, to dělejte. A Bůh pokoje bude s vámi. (Filipským 4:8-9)

Pavel povzbuzuje křesťany uvést do praxe všechny ctnosti, které viděli na jeho životě. Pokud budou následovat jeho příklad, Bůh pokoje bude s nimi. Říká také:

Napodobujte mě, jako i já napodobuji Krista. (1. Korintským 11:1)

Římanům 7:9 také ukazuje, že nemluví o své osobní zkušenosti, když píše: „Já jsem kdysi žil bez Zákona“. Pavel se narodil jako Žid a byl vyučován Zákonu již od svého dětství. Nemohl tak o sobě říci, že by v jeho životě bylo období, kdy by žil bez Zákona. V listu Filipským o sobě napsal:

...obřezán osmého dne, z rodu izraelského, z kmene Benjamínova, Hebrej z Hebrejů, jde-li o Zákon - farizeus... (Filipským 3:5)

✚ 3 Jestliže nemluví Pavel ani o sobě, ani o křesťanech, o čem pak všechny tyto verše jsou?

Pavel chce v této kapitole věřícím ukázat, jak se má křesťan stavět k Zákonu, když už zakusil spásu v Ježíši. Jeho cílem je jasně znázornit, jak velký je rozdíl mezi životem Žida pod Zákonem na jedné straně a životem křesťana v milosti na straně druhé.

Ve verších 1-6 Pavel ukazuje, že křesťané ze Židů už nejsou více vázáni Zákonem, ale slouží v novotě Ducha a ne podle staré litery Zákona. Tento sled myšlenek pokračuje v 8. kapitole, kde je Bůh chválen za svobodu od hříchu, kterou nám chce Ježíš dát (8:1-2).

V 5. verši připomíná Pavel křesťanům ze Židů jejich zkušenost z času, kdy žili pod Zákonem („Neboť když jsme byli v těle, působily v našich údech hříšné vášně probouzené Zákonem, aby přinesly ovoce k smrti.“). Patří to již k věcem minulosti, jak píše ve verši 6a: „Nyní však jsme byli zproštěni Zákona, když jsme zemřeli tomu, čím jsme byli pevně drženi...“

Ve verších 7-13 Pavel na obhajobu Zákona píše, že je od Boha. Zákon ukazuje, co je hřích, ale sám o sobě není původcem hříchu. Jakmile přišlo přikázání, vyneslo na světlo podstatu hříchu: nepřátelství vůči Božímu zákonu.

Ve verších 14-25 Pavel říká, že i když Zákon ukazuje, jak má člověk správně jednat, nemá moc nikoho osvobodit z otroctví hříchu. Myšlenka ve verši 19: „Vždyť nečiním dobro, které chci, nýbrž zlo, které nechci“, se nemůže vztahovat na období Starého zákona v absolutním slova smyslu, protože už tehdy věřící zakoušeli Boží pomoc v boji s hříchem. Abrahám a Jób, kteří žili z víry, byli Bohem považováni za spravedlivé a znali Boha jako svého spasitele (Jób 1:8: „Neboť není na zemi jemu podobného, muže bezúhonného a přímého, bohobojného a odvracejícího se od zlého.“ a Jób 19:25: „Ale já vím, že můj vykupitel žije...“).

Abrahám je dán křesťanům v Novém zákoně za příklad víry. (Římanům 4:3: „Uvěřil Abraham Bohu, a bylo mu to počteno za spravedlnost.“; Galatským 3:6n, např. verš 9: „Takže ti, kdo jsou z víry, docházejí požehnání s věřícím Abrahamem.“).

Kromě toho Žalm 19 a Žalm 119 dosvědčují, že dokonce už v čase Starého zákona mohli lidé zakusit Boží blízkost a milost:

Kéž jsou ti příjemná slova mých úst, stejně jako rozjímání mého srdce, Hospodine, má skálo a můj vykupiteli! (Žalm 19:15)

Hojný pokoj mají ti, kdo milují tvůj zákon; nic jim není překážkou. (Žalm 119:165)

Dokonce i pohané, kteří žili podle svého svědomí, byli schopni činit dobro. Pavel o nich píše v listu Římanům v kapitole 2, verše 10, 14, 15a: „...avšak sláva, čest a pokoj připadne každému, kdo činí dobro, předně Židovi, a také Řekovi.... když totiž pohané, kteří nemají Zákon, přirozeným způsobem činí to, co Zákon požaduje pak jsou sami sobě Zákonem, ač Zákon nemají. Ukazují, že mají dílo Zákona napsané ve svých srdcích.“

Pavel sám žil před svým obrácením podle svého svědomí, o čemž svědčí ve Skutcích 23:1b („Muži bratři, až do tohoto dne žiji se zcela dobrým svědomím před Bohem.“) a 2. Timoteovi 1:3a („Děkuji Bohu, jemuž sloužím s čistým svědomím jako moji předkové...“). Tato slova uvádí na pravou míru, že Pavlovým záměrem v Římanům 7 nebylo popsat svůj osobní život ani náboženský život před jeho setkáním s Ježíšem.

Někdo by však mohl namítnout, že pokud Pavel píše v první osobě „já“, pak musí tuto kapitolu vztahovat na sebe. Proč si vybral právě takový způsob vyjadřování?

Stylistický prostředek, který zde Pavel používá ve formě jedné osoby, jež vypráví svůj vlastní životní příběh, může někomu připadat zvláštní. Avšak obsah, který chce sdělit, se tak stává mnohem živější, než by dovoľovalo použití abstraktních formulací. Popisuje zkušenosti lidí, kteří žili:

- před Mojžíšem, bez Zákona (verš 9)
- po Mojžíšovi, pod Zákonem (verše 9b až 24 a verš 25b) a
- po Ježíšovi, bez Zákona, pod vedením Ducha svatého (verš 25a a kapitola 8).

Pavel používá tento stylistický prostředek, aby poukázal, jak naléhavě potřebovali spásu lidé, kteří žili pod Zákonem. Jeho cílem nebylo psát o konkrétním člověku, ale **očima křesťana** posoudit, jak vypadal život pod Zákonem a vyjádřit tím vděčnost za dar spasení.

Před závěrem kapitoly Pavel popis problému vyostřuje: „Vždyť nečiním dobro, které chci, nýbrž zlo, které nechci.“ nebo „Vím totiž, že ve mně, to jest v mém těle, nepřebývá dobré.“. Jak jsme již výše vysvětlili, po porovnání těchto výroků s jinými místy je zjevné, že Pavel neučí o neschopnosti člověka vykonat něco dobrého. Právě naopak, tyto výroky vyjadřují postoj někoho, kdo si před Bohem hluboce uvědomuje svoje hříchy a pokorně, ale zoufale hledá řešení. („Já nešťastný člověk! Kdo mne vysvobodí!“).

Ve verši 25a („Bohu buď dík skrze Ježíše Krista, našeho Pána.“) je náznak odpovědi: spása v Ježíšovi. Ve verši 25b Pavel ještě znovu všechno shrnuje, aby mohl přejít ke svému popisu Ježíšova triumfálního vítězství (začíná v 8:1) a vysvobození od hříchu a smrti.

📌 4 Shrnutí

I přes jednoznačná slova v Novém zákoně o tom, že křesťan žije svatým životem, znovu a znovu potkáváme

lidi, kteří vztahují Římanům 7 na vnitřní zápas křesťana. Přitom si ale neuvědomují, že se tím ztotožňují s nevykoupeným člověkem, který nezakouší moc Boží.

V této kapitole je popsán postoj člověka, který chce konat dobro, ale zjišťuje, že toho není schopen. Neospravedlňuje své hříchy, ale trpí pod tíhou své neschopnosti činit dobro. Je smutné, že Římanům 7 často rádi používají lidé v náboženském světě k ospravedlnění svých vlastních hříchů, když říkají: „Pavel byl na tom stejně.“

Vztahovat toto místo na křesťany znamená zcela znehodnotit spásu, kterou nám Ježíš přinesl. Jak bychom mohli mluvit o spáse v případě člověka, který není schopen konat dobro a je stále trápen zoufalstvím z otroctví hříchu?

Nový Zákon říká:

Duchem chodte a žádost těla nedokonáte. (Galatským 5:16)

Ježíš říkal Židům, kteří mu uvěřili: „Zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.“ Odpověděli mu: „Jsme potomci Abrahamovi a nikdy jsme nebyli ničím otroky. Jak můžeš říkat, že se staneme svobodnými?“ Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám, že každý, kdo činí hřích, je otrokem hříchu. A otrok nezůstává v domě navždy; navždy zůstává syn. Jestliže vás tedy Syn vysvobodí, budete vskutku svobodní. (Jan 8:31-36)

Související témata

- [Svatost a svatý život](#)

E-mailová adresa

Zpráva

Odeslat

© 2022 www.krestane.info - Všechna práva vyhrazena.

Uvedená biblická místa jsou převzata z Bible :

Písmo svaté Starého a Nového zákona : český ekumenický překlad © 1987 - 2009 .

Odkazy a obsah článků (v nezměněné formě s uvedením zdroje) mohou být šířeny pro nekomerční účely.

Publikování anebo šíření obsahu těchto webových stránek v jiné formě anebo pro jiný účel podléhá našemu souhlasu.

Webová stránka může obsahovat odkazy na internetové stránky třetí strany.

Jejich zveřejnění neznamená, že jejich obsah schvalujeme, přijímáme anebo s ním souhlasíme.